

цѣлата си заплата¹⁾. Тѣзи търговци сж споменати и по-късно въ завещанието на тѣхния слуга Цвѣтко Радивоевичъ, починалъ презъ 1593 г.²⁾

Отъ следващата 1594 г. е запазенъ текста на най-старата полица, издадена въ София отъ дубровнишки занаятчий. Единиятъ отъ тѣхъ е споменатия по-горе Никола ди Пиеро, кожухаръ. Предъ нотариуса въ Дубровникъ той, заедно съ Никола Марино, се задължава предъ свидетели съ една менителница за 100 талера въ полза на Винченцо Вентуре³⁾. Две години следъ това е регистрирано завещанието на Йеронимо Орсато де Гондола, направено въ Цариградъ, съ което той разпорежда да се изнесатъ складиранитѣ въ Родосто кожи⁴⁾. Самъ той е билъ въ тѣсни връзки съ София, отъ гдето е изпращалъ, подобно на Рести, кожи презъ Родосто за Анкона. Навѣрно неговъ близъкъ роднина е билъ и търговеца Орсато де Гондола, за чиито наследници републиката се отнесла презъ 1594 г. до търговцитѣ въ София и Силистра, за да уредятъ тѣхнитѣ вземания въ тѣзи земи⁵⁾. Изобщо, отъ Дубровникъ се грижили винаги за защита на взаимнитѣ интереси на своитѣ сънародници. На 17 априлъ 1597 г. е издадена специална заповѣдъ до Стефано Бараба въ София, съ която му се забранява да безпокои Иванъ Лучинъ, пълномощникъ на съпругата и наследникитѣ на Пиеро ди Нале въ София, отъ които сжщия Бараба успѣлъ, съ помощта на турцитѣ, да отнеме частъ отъ наследството⁶⁾.

Въ книгата на Рести е споменатъ и другъ дубровчанинъ, Николо ди Гради⁷⁾. Неговото име се споменава и презъ 1600 година въ връзка съ една здѣлка за купени разноцвѣтни жиамбелоти (giambelotti) отъ софийския евреинъ Юда Аронъ⁸⁾. За пръвъ пжтъ отъ тази година започватъ да се споменаватъ имената на двамата дубровчани — Радо

¹⁾ „Nicolaus Pasqualis olim famulus Demetrii Serrature et Michaelis de Sorgo mercatorum Sofiae, et Pauli Pieriz, sponte contentus et confessus est se habuisse integram solutionem mercedis suae pro toto tempore, quo eis servivit uti famulus, a praefatis Demetrio Michaeli et Paulo eos quietatus et absolventes im amplissima forma...“ п. т. т. 126 ф. 48. Сжщитѣ трима търговци сключили презъ 1598 г. съдружнически договоръ съ Secondo di Nenchì и Giovanni Raoscevicъ за обща търговия между Дубровникъ и София за срокъ 5 години. За капиталъ първитѣ трима внесли венециански платове, дамаски, волски и биволски кожи складирани въ Провадия. Въ София съдружието имало кжща съ необходимата покжщина. Div. not. т. 129 ф. 21V⁰ сл. (отъ края на тома).

²⁾ Testamentum Cvietchi Radivoevich defuncti in Nicopoglie. Test. т. 49 ф. 148.

³⁾ A di 3 Ottobre 1593 in Soffia a talari cento numero 100. Vista à lor piacere pagate per questa prima mia di cambio à Nicolo di Marino, e Nicolo di Piero pellizari tallari cento per altrettanti havuti qui da loro boni di peso, e d'argento, e ponete a conto mio. Iddio vi guardi.“ Div. not. т. 127 ф. 175V⁰.

⁴⁾ „Testamentum quondam Hieronimi Orsatto de Gondula defuncti Constantino-poli... e li coeri che al presente si trovano in detto luogo (Rodosto б. м.), di nostro conto ò à nome nostro pregovi che venendo li navi, et in assentia delli mia di Soffia li carichiate, e spediate...“ Test. т. 39 ф. 87.

⁵⁾ Lett. e com. т. 38 ф. 200.

⁶⁾ A Stefano Barabba in Soffia. Il Retore di Ragusa col suo consiglio. Intendiamo che voi havete molestato, et tuttavia molestate costi Ivan Lucin procuratore della moglie et dell'eredi di quondam Piero Thad. di Nale, e che col braccio turchesko gli havete cavato di mano certi danari della detta heredità...“ Lett. e com. т. 39 ф. 87.

⁷⁾ fol. 7.

⁸⁾ „Die dicto (XXI martij 1600) Iudas Aroni hebraeus mercator Sophiae... vendidit et vendit ser Nicolao Stephani de Gradis presenti et ementi tabulas quindecim giambillorum...“ Div. not. т. 129 ф. 173.